

PROP DE VOSALTRES

Inici de curs amb tasques pendents

Benvolguts diocesans:

Comencem un nou curs pastoral. Seguint el ritme que ens marca la nostra societat i que segueixen tantes institucions, també les nostres comunitats parroquials i religioses tanquem el curs anterior en començar l'estiu i el tornem a obrir ara al setembre. Ho fem tots els anys encara que no volem caure en la rutina del temps que transcorre de forma inevitable sinó aprofitar cada

període per renovar-nos i aprofundir en el nostre creixement personal i comunitari agraint a Déu el regal que ens concedeix per a lloar-lo i servir millor els nostres germans, Però convençuts com estem que no partim de zero, que tenim una història recent a la nostra esquena i que ens deixem una part dels nostres projectes sense acabar, comencem aquest curs amb noves il·lusions però amb tasques pendents que hem de continuar.

El curs passat vam dedicar molt temps a col·laborar en els treballs del Sínode dels Bisbes, iniciativa del papa Francesc per a la l'Església universal. El dia 11 de juny vam ser convocades totes les diòcesis d'Espanya per a presentar les nostres conclusions i enviar als serveis del Vaticà un document unitari, el contingut del qual de 18 pàgines va ser llegit; i, al final de la lectura, encara es va oferir als presents la possibilitat d'afegir o accentuar algunes qüestions que poguessin ser més rellevants o que s'haguessin omès.

Els qui hi vam assistir érem representants de totes les diòcesis: de la nostra hi vam anar una representació de cinc membres.

El document complet el podeu trobar a la pàgina web de la Conferència Episcopal Espanyola o en la de la nostra diòcesi. Porta per títol SÍNTESE SOBRE LA FASE DIOCESANA DEL SÍNODE SOBRE LA SINODALITAT DE L'ESGLÉSIA QUE PEREGRINA A ESPANYA. També s'ha publicat en algunes revistes d'informació religiosa. Comprovareu que aquest esdeveniment eclesial continuarà essent una preocupació per a tots nosaltres durant els dos propers cursos. Per tant, és un dels temes sortosament pendent i que necessitarà de la nostra pregària i de la col·laboració que se'ns demani.

Enumero aquí només els títols del document esmentat abans: I) Relectura de l'experiència sinodal. II) El Sínode, temps habitat per l'Esperit. III) Temes que han tingut una forta ressonància en el procés sinodal; IV) La força de la sinodali-

tat i la clau del discerniment; i V) Una mirada esperançada. Es detallen al final unes propostes concretes a nivell parroquial (promoure una nova forma d'estar en el territori, posar en marxa allà on no existeixin els consells parroquials i d'afers econòmics, afavorir els petits grups de fe); a nivell diocesà (donar més protagonisme als moviments eclesials, desenvolupar i augmentar el nombre de ministeris formalment reconeguts per als laics, prioritzar el treball

en xarxa de totes les realitats que existeixen en les diòcesis) i a nivell d'Església universal (ajudar a redescobrir la vocació baptismal, ser cada cop més presents com a veu profètica en totes les dificultats, conflictes i desafiaments del món d'avui).

Hi hagué també un apèndix amb el que havien subratllat els assistents a la reunió abans referida: conversió personal, formació, litúrgia, sinodalitat, paper de la dona en l'Església, clericalisme bilateral, acollida, discerniment, pastoral familiar i joves, continuïtat del procés. També es van assenyalar tres mancances: presència dels nens i persones amb discapacitat, mirada a la pastoral vocacional, centralitat de la Paraula de Déu.

Es un elenc de tasques pendents que ens obliguen i comprometen a tots.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

XXI Jornades de Formació de Catequistes

Fa unes setmanes es van portar a terme les jornades de formació per a responsables de catequesis de Catalunya i les Illes Balears que el Secretariat Interdiocesà de Catequesis de Catalunya i les Illes Balears (SIC) celebra des de fa ja 21 anys. Aquestes jornades van ser presidides per primera vegada per Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona i president del SIC des del mes d'abril passat, i van comptar amb l'assistència de 50 parti-

cipants presencials i 45 de manera virtual. «Acompanyar els qui acompanyen» va ser el lema de la trobada. Es va parlar de l'acompanyament que es pot fer als pares i mares, es van donar recursos per poder fer de suport als catequistes i també es va parlar de la part espiritual dels acompanyants. Representants del nostre Bisbat van assistir en aquestes jornades de formació per poder posar en pràctica a la diòcesi tot el que es va parlar.

CERCA DE VOSOTROS

Inicio de curso con tareas pendientes

Queridos diocesanos:

Empezamos un nuevo curso pastoral. Siguiendo el ritmo que nos marca nuestra sociedad y que tantas instituciones siguen, también nuestras comunidades parroquiales y religiosas cerramos el curso anterior al empezar el verano y lo volvemos a abrir ahora en septiembre. Lo hacemos todos los años aunque no queremos caer en la rutina del tiempo que transcurre de forma irremediable sino aprovechar cada período para renovarnos y profundizar en nuestro crecimiento personal y comunitario agradeciendo a Dios el regalo que nos concede para alabarle y servir mejor a nuestros semejantes. Pero convencidos como estamos que no partimos de cero, que tenemos una historia reciente a nuestras espaldas y que nos dejamos parte de los proyectos sin acabar, empezamos este curso con nuevas ilusiones pero con tareas pendientes que continuar.

El curso pasado dedicamos mucho tiempo a colaborar con los trabajos del Sínodo de Obispos, iniciativa del papa Francisco para la Iglesia universal. El día 11 de junio fuimos convocadas las diócesis de España para presentar las conclusiones de todas ellas y enviar a los servicios del Vaticano un documento unitario cuyo contenido de 18 páginas fue leído y, al final de la lectura, todavía se dio a los presentes la posibilidad de añadir o acentuar algunas cuestiones que les parecieran más relevantes o se hubieran omitido. Quienes asistimos, éramos representantes de todas las diócesis; de la nuestra acudimos una representación de cinco miembros.

El documento completo lo podéis encontrar en la página web de la Conferencia Episcopal Española o en la de nuestra diócesis. Se titula SÍNTESIS SOBRE LA FASE DIOCESANA DEL SÍNODO SOBRE LA SINODALIDAD DE LA IGLESIA QUE PEREGRINA EN ESPAÑA. También se ha publicado en algunas revistas de información religiosa. Comprobaréis que este acontecimiento eclesial continuará siendo preocupación de todos durante los dos próximos cursos. Por tanto es uno de los temas felizmente pendiente y que necesitará de nuestra oración y de la colaboración que se nos pida.

Dejo constancia aquí sólo de los títulos de los capítulos del referido documento: I) Relectura de la experiencia sinodal; II) El Sínodo, tiempo habitado por el Espíritu; III) Temas que han tenido una fuerte resonancia en el proceso sinodal; IV) La fuerza de la sinodalidad y la clave del discernimiento; y V) Una mirada esperanzada. Se enumeran al final unas propuestas concretas a nivel parroquial (promover una nueva forma de estar en el territorio, poner en marcha, allí donde no existen, los consejos parroquiales y de asuntos económicos, favorecer los pequeños grupos de fe), a nivel diocesano (dar mayor protagonismo a los movimientos eclesiales, desarrollar y aumentar el número de ministerios formalmente reconocidos para los laicos, priorizar el trabajo en red de todas las realidades que existen en las diócesis) y a nivel de Iglesia universal (ayudar a redescubrir la vocación bautismal, estar cada vez más presente como voz profética en todas las dificultades, conflictos y desafíos del mundo de hoy).

Hubo un apéndice con los subrayados de los asistentes a la reunión mencionada: Conversión personal, formación, liturgia, sinodalidad, papel de la mujer en la Iglesia, clericalismo bilateral, acogida, discernimiento, pastoral familiar y jóvenes, continuidad del proceso. También fueron señaladas tres lagunas: presencia de los niños y personas con discapacidad, mirada a la pastoral vocacional, centralidad de la Palabra de Dios.

Es un elenco de tareas pendientes que nos obligan y comprometen a todos.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'IREL, institut de formació per als cristians d'avui, curs 2022-2023

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) ha preparat les assignatures, conferències i seminaris del curs 2022-2023, que esperem poder fer presencialment, tot i tenir present la possibilitat de fer-ho telemàticament si les circumstàncies ho requereixen.

Els estudis universitaris que s'imparteixen són el Grau i el Màster en Ciències Religioses, tots dos reconeguts civilment. Com ja és tradició, s'ha preparat el cicle de conferències que aquesta vegada tracta sobre «la humilitat». La lliçó inaugural, a càrrec de Joan J. Busqueta: «L'aire fresc de la humilitat a la història» tindrà lloc a la UdL el 13 d'octubre de 2022, a les 18.30 h. Aquest cicle comprèn sis conferències de novembre a abril que ja s'aniran publicitant oportunament.

Per un altre costat, l'IREL també ofereix la possibilitat de cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) per poder exercir de mestre i professor de religió tant a primària com a secundària.

En aquest curs també s'han programat: el Seminari de l'Atri dels Gentils, «La senzillesa com a condició del diàleg»; les Jornades de Filosofia moderna; un seminari sobre franciscanisme. A més a més, també es poden fer els cursos híbrids (opció presencial o en línia) de les següents assignatures: Introducció a l'Antic Testament, Lite-

ratura profètica, Escatologia i Incepció i evangelització.

Més informació i inscripcions a l'IREL (c/ Canonge Brugulat, 22 - tel. 973 281 538 - irelleida@gmail.com - www.irelleida.com)

Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana per al curs 2022-2023

Un any més, l'Equip d'Espiritualitat Ignasiana de Lleida, format per laics i jesuïtes, convoca una nova edició dels Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana (EVQ) per al curs 2022-2023. Aquests exercicis van dirigits a qualsevol persona que es preguntï honestament què vol Déu de la seva vida i quin és el seu camí de la felicitat.

Hi ha moments en què hom sent la necessitat de parar-se i rellegir la pròpia vida, redreçar opcions poc encertades i descobrir cap a on encarar el futur.

L'experiència dels exercicis es pot dur a terme ja sigui en ambient de silenci (recés) o en la vida quotidiana, bé sigui individualment o en grup. Són modalitats diferents que adapten l'experiència a la necessitat i el moment que viu cada persona. La nostra proposta és individualment i en la vida quotidiana amb un acompanyant personal. Abans de prendre la decisió

de començar els exercicis, cal tenir un entrevista amb algun membre de l'Equip d'Espiritualitat.

Aquests exercicis comencen a principis d'octubre. La matrícula serà de 20 €. Si esteu interessats o interessades en inscriure-us o necessiteu més informació podeu contactar a través del correu electrònic: espiritualitat.santignasi@gmail.com

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

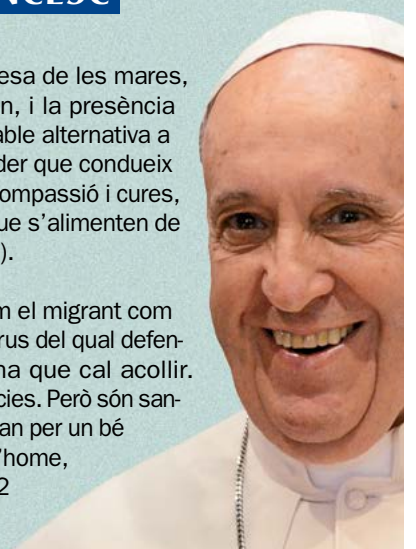

@Pontifex_es: «Els ancians poden ensenyar a les joves generacions a confiar en Déu, a ser misericordiosos i a resar amb fervor no sols en els períodes de serenitat sinó, sobretot, en els temps difícils» (30 de març).

@Pontifex_es: «Mentrestant, una vegada més, algun poderós provoca i fomenta conflictes, la gent comuna adverteix la necessitat de construir un futur que, o serà junts, o no serà. Ara, en la nit de la guerra, no fem que desaparegui el somni de la pau» (2 d'abril).

@Pontifex_es: «La tendresa de les mares, que donen la vida al món, i la presència de les dones són la veritable alternativa a la lògica perversa del poder que condueix a la guerra. Necessitem compassió i cures, no visions ideològiques que s'alimenten de paraules d'odi» (2 d'abril).

@Pontifex_es: «No vegem el migrant com una amenaça: no és un virus del qual defensar-se, sinó una persona que cal acollir. Això suposa esforç i renúncies. Però són santes les renúncies que es fan per un bé més gran, per la vida de l'home, que és el tresor de Déu» (2 d'abril).

Commemoració dels 75 anys de romeries a Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar, el diumenge 10 de juliol a Montserrat, els 75 anys de romeries, commemorant la primera que tingué lloc l'any 1947, amb ocasió de l'entronització de la patrona de Catalunya en el seu tron de Montserrat.

La jornada s'inicià amb l'arribada a Montserrat a primera hora del matí d'un autocar de Lleida provinents de la capital del Segrià i d'Aitona que van unir-se amb els que ja feien estada a Montserrat des del 7 de juliol. Tots plegats van assistir a la celebració de la Missa conventual a la basílica, que s'inicià amb la lectura de l'ofrena de la Romeria de Lleida: «Un anys més, tot i les dificultats d'aquest temps d'incertesa que estem vivint, afectats encara per una pandèmia que sembla que no ens ha deixat del tot, la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida vol manifestar el goig per haver pogut pujar de nou a Montserrat amb la nostra Romeria, que compleix enguany 75 anys de fidelitat amb la patrona de Catalunya». En el moment de l'ofertori, i com és costum, confreres lleidatans ofrenaren oli i fruita de la Terra Ferma.

Finalitzada la celebració tingué lloc la recepció del P. Abat Manuel Gasch amb els romers lleidatans, acompanyat pel consiliari de la confraria Mn. Josep M. Escorihuela. El P. Abat felicità la Confraria de Lleida pels 75 anys de la Romeria: «... que ha de ser per a vosaltres un moment de germanor, de compartir, de recapitular la vida i sentir-nos a prop de Déu i a la falda de Maria». El P. Abat digué també que la Confraria de Lleida és el millor exemple de les confraries de Montserrat d'arreu de Catalunya: «..., que són —digué— la presència de Maria de Montserrat, fora de Montserrat. A Lleida, la confraria sempre ha estat viçorosa i continua sent-ho».

Finalitzada la recepció i després de la foto de família, els romers van aplegar-se en un dinar de germanor. Ja per la tarda, tingué lloc l'acostumada visita al Camí dels Degotalls on hi ha les majòliques de les principals advocacions marianes de Catalunya i entre aquestes les de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida i de la Mare de Déu de Carrassumada de Torres de Segre.

La 75a Romeria retornà a Lleida el dijous 14 de juliol. Abans i com ja és tradició, els romers lleidatans s'aplegaren per celebrar l'Eucaristia de comiat al cambril de la Moreneta, tot donant gràcies i esperant poder tornar a Montserrat l'any vinent.

Actes per celebrar els 75 anys de l'entronització de la Moreneta

La Catedral de Lleida acollirà, el proper 10 de setembre, els actes de celebració dels 75 anys de l'entronització de la Moreneta. És un acte que es farà simultàniament el mateix dia a tots els bisbats catalans. En concret s'ha programat una Eucaristia a les 19 hores presidida pel bisbe Salvador i està prevista la presència del pare Joan Maria Mayol, director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. S'ha triat aquesta data ja que és a prop del 8 de setembre, festivitat de la Nativitat de Maria, i segona festa més important al calendari dels confreres devots de Montserrat. Així mateix, el 8 de setembre a les 11 hores se celebrarà una missa a la Catedral de Lleida per commemorar aquesta festivitat mariana.

REFLEXIONS

Créixer tots en la fe

Un dels darrers dies de vacances, un matrimoni s'assegué a la porta de la casa dels avis on estaven fent estada. Els dos fills petits ja dormien i el gran era a la seva habitació. La conversa els portà a parlar del nou curs i del que caldria que tinguessin present, per tal de seguir treballant la vida espiritual de la família. La llista era llarga: la missa dominical a la parròquia, la catequesi també a la parròquia on la mare hi vol col·laborar com a catequista... El rector havia fet diverses crides demanant col·laboració i ara estava en disposició d'aportar la seva experiència i vivència. Els pares també volen que el fill gran segueixi en el grup de preparació de la Confirmació, a la vegada que volen esbrinar possibles vies de continuïtat per a després. Com a matrimoni seguirien en l'equip de matrimonis del qual fa anys que formen part.

Pel que fa a l'àmbit familiar, seguirien beneint la taula els dissabtes i els diumenges que és quan coincideixen tots a taula. El pare o la mare acompanyaran la pregària d'abans d'anar a dormir dels petits. La mare vetllarà per fer una avemaria al matí, al passar la porta de casa per anar a l'escola. Ponderaran la conveniència de recomanar ja, al fill gran, que vindria que cerqués un acompanyant espiritual que l'ajudés a aprofundir en la fe. Van concloure que el sagrament del perdó era un tema pendent que calia abordar a nivell de parella. Acordaren parlar-ho amb el consiliari de l'equip de matrimonis. Tots dos veien que calia normalitzar la seva presència en la vida espiritual... La revisió i formulació de compromisos seguí encara una estona, parlaren de lectures, d'almoines, de recessos... Acabaren quan tothom ja dormia a la casa, amb una senzilla pregària pels fills, pels avis, per ells.

Una sana inquietud la d'aquest matrimoni. Enmig de les múltiples previsions a fer, quan iniciem un nou curs, trobar el temps i el moment per pensar en la vida espiritual de la família i en el seu creixement harmònic en cada un dels seus membres. «Perquè el qui no es preocupa de la pròpia família, sobretot dels qui conviuen amb ell, demostra que ha reneгат de la fe i és pitjor que un descregut» (1Tm 5,8).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1C 5,1-8 / SI 5 / Lc 6,6-11]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimarts [1C 6,1-11 / SI 149 / Lc 6,12-19]. Sant Zacaries, profeta; sant Eleuteri, abat; servites: beat Bonaventura de Forlí, prev.

7. ■ Dimecres [1C 7,25-31 / SI 44 / Lc 6,20-26]. Sant Albí, bisbe; santa Re-

gina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dijous [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-25 (o bé: Mt 1,18-23)]. *Tortosa*: □ Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell*: □ Territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona principal d'Andorra. Sant Adrià, soldat i màrtir a

Nicomèdia (303); sant Sergi I, papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Divendres [1C 9,16-19.22b-27 / SI 83 / Lc 6,39-42]. Mare de Déu del Claustre; sant Pere Claver (Verdú, 1580-Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia.

10. ■ Dissabte [1C 10,14-22 / SI 115 / Lc 6,43-49]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. do-

minicans i mrs. a Omura. *Tortosa*: ■ Beat Jacint Orfenell, prev. i mr. a Nagasaki (1622), nat a La Jana (Maestrat); sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià.

11. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Ex 32,7-11.13-14 / SI 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32 (o bé, més breu: 15,1-10)]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

Diumenge XXIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Estimar Crist per damunt dels pares, dels germans, de l'espòs/a, dels fills

De vegades, en un arravatament podem fer promeses que després no sabem complir. Jesús avui ens demana que si guem molt més cauts i reflexius a l'hora de seguir-lo sabent que les seves exigències són molt grans. *Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu.* Jesús ens demana una entrega total, ens exigeix un amor únic que ha d'estar per damunt de tot altre amor. Qualsevol lligam familiar, per profund o íntim que sigui, s'ha de situar al dessota de l'amor i del seguiment de Crist. Però ni tan sols l'amor a nosaltres mateixos ha de ser primordial. Jesús és l'Absolut i el seu amor demana deixar-ho tot per ell. I n'hem de ser conscients: per això parla de la reflexió que fan tant el qui *vol construir una torre com el qui vol fer la guerra*: primer cal calcular les pròpies forces per a no llençar-se a una aventura condemnada al fracàs. Seguir Jesús serà difícil: *Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.* Si no tenim present tot això, ens podem enganyar, pensant ser molt fidels al Senyor, quan Ell, a la pràctica, ocupa el segon o el tercer lloc. Això no és ser deixeble de Jesús. La primera lectura ens recorda també que no és fàcil saber el que Déu vol de nosaltres: *Qui pot descobrir la voluntat de Déu?* Sort que el mateix Senyor ens ho dona a conèixer: *Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant?* Ara sí és possible seguir el camí del Senyor: *Els homes han après a conèixer què és del vostre grat.* I Pau demana a Filèmon que torni a acollir un esclau seu que l'havia abandonat: *Ara te'l retorno però no com un esclau sinó com un fill.* Per això li demana: *Rep-lo com em rebries a mi mateix, com un germà estimat.* Des de la fe, des de l'amor a Jesucrist tot es transforma: l'esclau ara és un germà estimat, i agafar la nostra creu demostrarà que l'amor a Crist i als germans és l'únic que ens importa realment.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vosen, fills d'Adam.» / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu. Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començat a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere?

Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está a nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto? Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano, y ahora prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión.

Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que si lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor.

Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío. Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar". ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil? Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz. Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío.»